

Kdo ima prav?

Pokopališče buri duhove

Že nekaj let se v Medvodah dogovarjajo o tem, kako bodo v urbanističnem načrtu narisali pokopališče, saj je staro v Preski že pretesno. Število prebivalcev se je v zadnjih letih v Medvodah in okolici domala podvojilo, zlasti zaradi blokovne gradnje. Tudi v okoliških naseljih je vse več novih hiš in s tem tudi več prebivalcev. Za nove prebivalce, ki so se v glavnem priselili, so zgrajene nove šole, vrtci, trgovine in vse drugo, kar rabijo. Roko na srce, lahko bi bilo tudi bolje. Pozabljamo in odrivamo človekovo zadnjo pot, ki navsezadnje tudi ni čisto zadnja skrb, saj smo se dolžni od pokojnikov dostojno posloviti.

Poleg tega, da ni prostora na pokopališčih, v Sori, Smedniku in Medvodah nimajo nikjer urejenih mrljiških vežic. Zaradi tega so pogosto v zadregi prav prebivalci iz blokov, ki se od pokojnikov ne morejo posloviti tako kot v tistih okoljih, kjer imajo vežice.

Krajevne funkcionarje, pa tudi občinske, verjetno najbolj skrbijo, kako bo s kanalizacijo, vodovodom, cesto in podobnim, zelo malo pa,

kako bo rešen ta problem. Kadar je na zborih občanov izražen ta problem, krajevni funkcionarji kažejo na urbaniste in višje funkcionarje češ, da je vse v njihovih rokah ali, da le-ti zavirajo načrtovanje in razmešitev tega objekta. Priložnost pa sem imel slišati tudi urbaniste, ki so dejali, da se med seboj ne morejo dogovoriti krajevni veljaki. Razlog je menda v tem, da je sedaj več krajevnih skupnosti in da v nobeni nočejo pokopališča, ki bo zavzelo del prostora. Ta prostor naj bi bil za industrijo, vendar se tudi o industrijski coni ne morejo dogovoriti. O denarju na novo pokopališče verjetno še ni bilo razprave.

Ker sem že v letih, se mi ne ljubi hoditi na sicer redke zборе občanov, kjer slišim vedno enake odgovore in vidim iste obraze, v glavnem mojih let. Rad pa bi vendarle odgovor na vprašanje, kako bo s pokopališčem na medvoškem koncu, ne zaradi tega, ker bi se bal, da ne bom pospremljen na zadnji poti, ampak zato, ker sem prepričan, da moramo za človeka poskrbeti od rojstva do smrti.

Z. Kristof

Čestitka in predlog

Tov. urednik!

Priznati moram, da sem bil ugodno presenečen, ko mi je prišla v roke prva letošnja številka »Javne tribune«. Presenečen zato, ker je občani v KS Komandanta Staneta (Porentova ulica) že neka časa ne dobimo, kaj je temu vzrok, ne vem, vendar se je v tem času oblikovno in vsebinsko spremenila. Glasilo je postalo s tem zanimivejše, lahko bi celo trdil bolj naše, domače. Tudi vsebina objavljenih prispevkov je postala raznolika in zanimivejša.

Tov. urednik! Morda skromna pobuda, o kateri ste že v preteklosti razmišljali. Ko prebiram razna glasila delovnih kolektivov, zasledim v njih zanimive prispevke, o delu, uspehih in tudi težavah delavcev v združenem delu. Prav tem bi posvetil eno stran Javne tribune pod naslovom »Iz naših kolektivov« ali »Iz tovarniških glasil«.

Morda je misel na tako stran že bila kdaj prisotna, menim, da so določeni članki vredni objave v našem občinskem glasilu.

Za novo oblikovano Javno tribuno čestitke in lep pozdrav.

Ivan Gorenc
Porentova 3
61000 Ljubljana

P. S. Hvala za čestitke, predlog sprejemamo!

Odgovor na zapis v fotokroniki

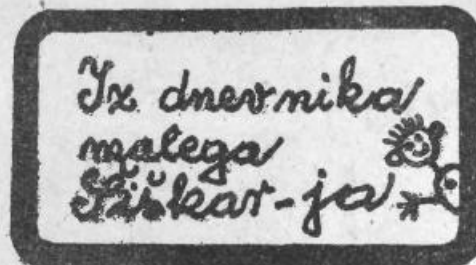
Znak bo!

Mestni komite za komunalno gospodarstvo, promet in zveze je 20. 9. 1982 izdal odločbo za postavitev znakov I-15 (otroci na cesti) pred prehodom za pešce na cesti M10 v Medvodah, za križiščem s cesto Medvode—Zbilje. Z isto odločbo je bilo odločeno, da se pred prehodom za pešce iz obeh smeri vožnje obeleži tudi talna označba za šolo. Z realizacijo odločbe je bil prehod za pešce opremljen z vso ustrežno cestno prometno opremlitvijo.

Dodatno osvetlitvijo predhodov za pešce je odvisno predvsem od razpoložljivih sredstev, s katerimi razpoložljiva skupnost občine Ljubljana-Siška. V Ljubljani-Siški je predhodov za pešce na cesti M10 v Medvodah, za križiščem s cesto Medvode—Zbilje. Z isto odločbo je bilo odločeno, da se pred prehodom za pešce iz obeh smeri vožnje obeleži tudi talna označba za šolo. Z realizacijo odločbe je bil prehod za pešce opremljen z vso ustrežno cestno prometno opremlitvijo.

Mestni komite za komunalno gospodarstvo, promet in zveze

Naša opozorila so bila zaman...

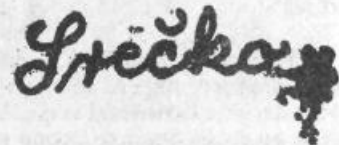
Torek

Ata se je danes navduševal nad časopisom, ki je priobčil najnovejši angleški izum. Gre menda za nekakšen avtomobil prihodnosti, ki mu pravijo tudi govoreči avto. Ko namreč sedeš vanj, te nežen ženski glas (to je avto) opozori, da si moraš pripeti varnostni pas. Potem spelješ in ko se bližaš križišču, te nežen ženski glas (to je avto) opozori, da pazi na rdečo luč. Če preveč pritisneš na plin, te nežen ženski glas pozove k zmernosti in ti ubogaš ter počakaš, da te nežen ženski glas pohvali. Ženski glas ti pove tudi to, koliko bencina si porabil, koliko ga še boš, če ga boš še tako lomil in menda celo ve, kako je ime stari mami črpal-karja, ki ti natoči bencin.

Ata je bil, kot rečeno, zelo navdušen. To ti je standard, je rekel, avto bodočnosti. Jaz sem pripomnil, da ima tudi on en ženski glas v avtu, zlasti kadar je ma. na poleg njega in da to torej ni nič takega. Naš avto je pravzaprav še bolj avtomatiziran, saj naša mama poleg tega, da opozarja, ateja včasih tudi boksne med rebra, če je ne uboga. Vendar to, se mi zdi, ni posebno varen izum, saj je ata po slehernem takšnem opozorilu tako besen, da bi najraje iz kože skočil. Na zunaj se to pozna po tem, da avto opleta sem in tja ter prevozi rdečo luč kljub žvižganju miličnika.

Ampak ata je vseeno sanjaril o tistem trapa-stem angleškem avtu bodočnosti. »Govoreči avto,« je zavijal oči, »jaz imam pa deset let staro stoenko in za štirideset litrov bonov. Pa še za štiri procente so nam plačo znižali...«

Ne vem, kaj imajo procenti opraviti z govorečim avtomobilom. Vem samo to, da se od plače sem v naši stoenki zelo pogosto čuje nič kaj nežen moški glas (to je ata), ki preklinja kot penzioniran kočijaž. Preklinja zelo pestro in kar po registru prebivalcev. Kar se mene tiče, govorečega avtomobila nič ne pogrešam...

NE PREZRITE!

Prispevke za naslednjo številko pričakujemo do 8. aprila